

Зоран Туцаковић
ЗАШТО БУДЗАШТО

Издавач:

Књижевни атеље

Куће Петровић

За издавача:

Душко М. Петровић

Уредник:

Димитрије Јовановић

Цртежи:

Миланко Каличанин

Графичка опрема:

Зоран Туцаковић

Штампа:

Бео штампа,

Београд

Тираж: 300

CIP - Каталогизација у публикацији

Народна билбиотека Србије, Београд

Зоран Туцаковић

ЗАШТО БУДЗАШТО

Књижевни атеље
Куће Петровић
Београд, 2011.

**ОЈ, ЧОВЕЧЕ,
НЕ БУДИ ГОВЕЧЕ -
СТИЖУ ЗНАЦИ,
ПА ЈАРАМ ОДБАЦИ!**

Епитаф
КАРАЂОРЂЕ

Којекуде, по души вас пасјој,
за шта оде са рамена глава?
Боље да сам Аганију спас'о,
кубуру му дао из силава.
Зулум турски, и сеча кнезова
нису ништа, справ ових резова.

Срби Србе робљем праве,
све због моје луде главе.
Испао сам луд сто посто,
па ако сам безглав ост'о!

Црни Ђорђе, црн био довијека!
Јебали те грчки хетеристи!
Да сам знао шта ћу да дочекам,
постао бих као Милош, исти:
Пио шербет из чаше свечеве,
у рукаву крио све кечеве.

Србија се нова прави,
која своје ропство слави.
Бољег вожда сада нема,
од гуравог Ујка Сема!

септембар 2003.

ЦВЕЋЕ

Договор је цвеће направило
Да цвет сваки исти мирис има,
Да све вене у рано пролеће,
Да све цвета кад завлада зима.

Истоветним мирисом сад мири
Жути нарцис и црвена ружа.
Миришљаво јединство се шири
И радује пчелу, глисту, пужа.

Споразуму лако се приступа:
Одрицањем од мириса свога,
Јаком жељом да се буде скупа,
Неслагањем са намером Бога.

Постао је на сарадњу спреман
Плави зумбул с белим јоргованом.
Придружењу дошао је земан,
Чланови се множе сваким даном.

Кад приближи носу разно цвеће,
Мирисача исти мирис чека.
Ништа друго да осети неће,
Него мирис опојног смрдљевка.

Божури се одупиру само
Чувајући мирис, и корене,
Али зато пред овом поамом
И божур ће на пут да се крене.

Оштру зиму цвеће сачекало
Да мирисне латице развије.
Следило се како је процвало,
На северцу ледне сузе лије.

јул 2008.

СРПСКА БЕЛЕГИЈА

(Препев песме „Наша елeгија“ М. Црњанског)

Заболе нас.
Метохије више нема,
што бисмо палили метка?
Срби се гаде устанка и пушке,
освете горке, и мушке.
У блато спушта нас
презрив осмех претка.

Нећемо ни Косово ни бој.
Све до мојега мој,
све тетка сад гледа стрину.
Нек нас саплићу, задају ћушке,
нек трпи земља због врхушке,
и падне баш све у прашину.
Нек нам поваде зубе,
и лонац на главу међу,
и опет нека нас згубе,
смрве, вежу ко врећу.

Ми себи више не верујемо,
нит ишта од свога поштујемо.
Никаквог спаса не очекујемо,
Ми судбу не оплакујемо.

Нама је добро.
Проклета баштина и ослобађање.
Да живи смрт, умре рађање.

август 2008.

У ПАМЕТ СЕ!

Мало боље кад сагледам стање
Из једине перспективе мравље,
Пред нама је гадно светско клање,
На удару прво – православље.

Цар Николај и Николај Жички
Пред Николом Светим опет клече,
Моле да се накот издајнички
Опамети, пре кржаве сече.

Обилићу, Александре Невски,
Ви сте чојством налили јунаштво.
Вашу међу нападају зверски
Зло чеченско, и црно усташтво.

Шта би могла пашчад одвезана –
Нека их је к'о на гори листа –
Да им није Антихристом дана
Крволочност и гнев сатаниста.

Антихрист је земљу премрежио
Интернетом и службама тајним.
Кукавичја гнезда свуд је свио,
И ликује над ужасом трајним.

У памет се, браћо православна,
Соколови и орлови бели!
Ноћ је пала, маглуштина стравна,
Али сунце дан од ноћи дели!

Нека звоне сва московска звона!
Нека бруји и Храм Светог Саве!
У духу се достиже до трона,
У духу се плету венци славе!

август 2008.

НЕВИДЉИВИ

Опасности за нас нема више,
Ни питања шта смо Богу криви.
Нико неће на нас да кидише –
Постали смо свима невидљиви.

Није чудо живот с новим ликом,
Ни авион, за радаре скривен.
Цео народ сад не види нико;
Нити види, нит' броји у живе.

Због нас нико не хвата се мача,
Геноцидом више нас не страше.
За ког било светског освајача
Границе су невидљиве наше.

Невидљива баштина је древна,
Невидљиви наши стари оци.
Невидљив је запис нашег гена,
Невидљиви сутрашњи потомци.

Видљиво је у нас само једно:
Жеља да се невидљив остане,
Јербо такво безобличје бедно
Јемство даје за безбрижне дане.

Само такви, без духа и тела,
Постајемо једно са Европом;
Без културе, без јуначких дела,
Без ичега под небеским стропом.

Нешто ипак може да нас теши:
Огледало не враћа нам лика,
Па радосни, невидљиво грешни,
Гордимо се попут победника!

септембар 2008.

САГЛАСНОСТ

Није лако наћи основе у праву,
Кад закони нису сагласни Уставу.

С Уставом кад нису закони у складу,
Правна је држава склона тешком паду.

Посрће држава к'о инвалид тешки,
Немоћна да врши исправљање грешки.

Кад закони нису Уставу сагласни,
Интереси масни бивају нам јасни.

Власт која је трула, самој себи склона,
Труди се да влада земљом без закона.

Шта ће нам закони, осим једног, можда:
Да се следи воља Врховнога Вожда.

Ако Устав није са том вољом раван,
Суд ће наћи да је Устав – неуставан!

Неуставни Устав моћи ће да гази
Свако ко се с влашћу милује и мази.

април 2010.

ОЧИСТИМО СРБИЈУ!

Очистимо милу нам Србију!
Навуцимо рукавице беле,
Нек редови чистачки се збију –
Сви грађани у чистаче желе.

Има отпад свуда да се скупи,
Депоније све ће да се склоне.
Када кордон чистача нахрупи,
Еколошка звона ће да звоне.

У замаху посла опсежнога
Надахнућу не види се краја,
Па ће наша ђубретарска слога
Почистити Србију до краја.

Почишћени биће наши свеци,
Почишћена историја славна,
Почишћена баштина и преци,
Почишћена граница државна.

Као флека на старом капуту
Трљаће се спомен свих мегдана.
Као мрља на европском путу,
Ћирилица биће избрисана.

Хемијска су средства набављена,
Сашивена заштитна опрема...
Прихватљива јесте свака цена,
Тек да српске прљавштине нема.

Избрисано биће нам сећање,
Избрисана сва заветна слова,
Избрисано имање, и знање,
Избрисани Срби са Косова.

Брисаће се рукама обема,
Брисаће се и мозак, и душа...
Грандиозно чишћење се спрема,
Обрисаће сваког ко не слуша.

мај 2010.

ПОСЛЕДЊА ОДБРАНА ИБРА

Над Краљевом свиће, Европа нам дала:
Гради се на Ибру низ хидроцентрала!

Споразум потписан, закључен протокол...
Куд жабари оком, ту ћемо ми скоком!

Претприступног фонда врата отворена,
Плаћа се огромна за студију цена.

А кад се на Ибру све лепо сагради,
Струју ће да арче Талијани млади.

Да будемо попут нормалнога света,
Помаже министар, умни Шкундрић Петар.

Ибар је обновљив извор енергије,
Све док може самог себе да излије.

А то што ће бити помор рибље врсте,
За благодат другу гледамо кроз прсте.

И то што се мења еколошка слика,
Неће да се тиче министровог лика!

Гледаће нас чудно, као да смо страни,
Краљеви у Жичи што су крунисани.

Тргуће мачеве у одбрану реке
Која ваља мудрост прошлости далеке.

Сићи ће са неба у одбрану града
Који не сме више никада да страда!

Тешко оном, кога погледали буду:
Проклињаће себе, и судбу злехуду!

Електропривреда, Компанија „Сећи“
Биће кадри стићи, и још пре утећи.

И сви што су кајмак скинули са млека
Прокажени биће, од сад па довека!

мај 2010.

Б Е Д А

Беда је кад немаш да прехраниш себе,
Кад по кући леже разваљене ствари,
Кад те очај плави и срце ти зебе,
А ноћна ти мора постану – поштари.

Ал' од такве беде има беда већа:
То је када душу занавек издушиш,
Кад тело постане депонија смећа,
И у своме смраду почнеш да се гушиш.

Теби, свесна бедо, ову песму пишем,
Погружен над вољним безобличјем твојим.
Од задаха твога не могу да дишем,
Од твог ништавила по хладу се знојим.

И то, што си јадна, мизерија права,
Што си савест своју ђаволу продала,
И дупе ставила тамо где је глава –
На томе ти, бедо, неизмерно хвала!

Хвала, бедо, јер си управо тим чином
Направила оштру границу међ' нама.
Несвесно си, бедо, властитим злочином
Запалила свећу невиним жртвама.

Али, залуд све је... Ти си само беда
Која туђом муком своју муку блажи.
Остаје ти само да, препуна једа,
Себи истоветне бедиње потражиш.

јун 2010.

СПАС ОД НЕПОГОДЕ

Природне нас непогоде стижу:
Земљотреси, пожари, поплаве...
Пут небеса поглед људи дижу,
Ал' од ближњих сви окрећу главе.

К'о да свако Богу упућује
Захтев немушт, али строго личан:
„Боже, друге не мораш да чујеш,
Али почуј гласак мој себичан!“

Бог се драги на Србе ражљути,
Па им шаље чуда и покорје.
Језовито сваки Србин слуги
Да све лоше сустиже још горе.

Почели смо звати непогодом
Нашу славну историју целу,
И вековну тежњу за слободом,
И спевове о јуначком делу.

Сустигла нас непогода духа,
А душа нам на умору зева.
Остало нам тек толико слуха
За крчање испражњених црева.

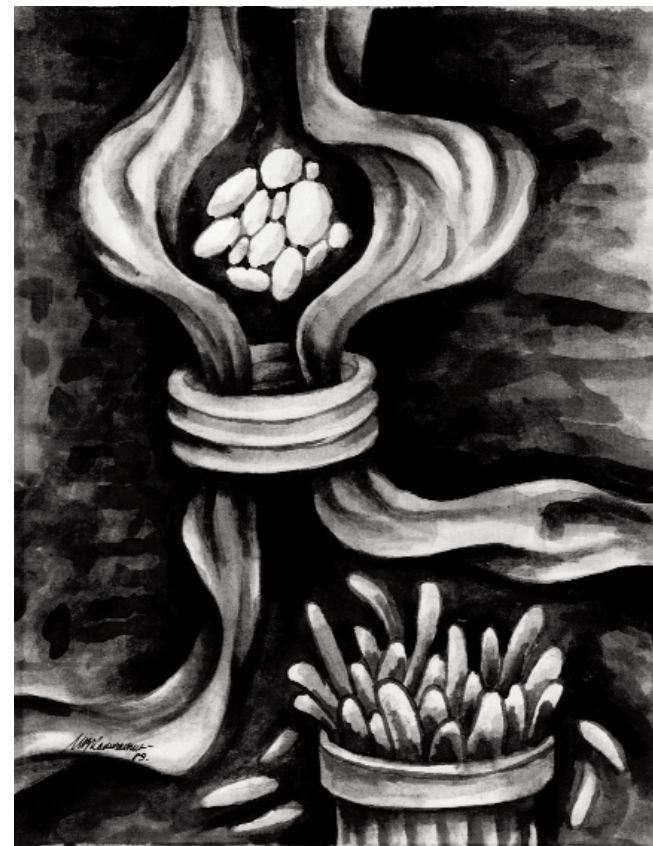
Непогода јесте и власт свака
Што се дично са мафијом дружи
И што пљачка под окриљем мрака,
Уместо да свом народу служи.

Шта чинити да се сачувамо?
Да ли има спаса од ужаса?
Шта од себе још треба да дамо,
Да претекне наша српска раса?

Можда треба, колико нас има,
Да се Богу обратимо скупа:
„Овде, Боже, никако не штима,
Србија нам поста црна рупа.

Од нас поглед зато мало скрени,
И народа других се присети:
Нека буде на божанској цени
Други народ, па га Ти посвети!“

новембар 2010.

**БЕЗ ИЈЕДНОГ
ИСПАЉЕНОГ МЕТКА,
ДОПАШЋЕМО
НОВОГА ПОРЕТКА!**

ЉУДСКА ПРАВА

Кад се штите људска права,
Сва су средства дозвољена.
Ту заштиту да спречава
Превисока не сме цена.

Основно је људско право
Нечовеком да се буде,
И платиће свако главом
Ко удари на нељуде.

Нови Закон, ничем сродан,
Тријумфално светом влада:
Право бити неприродан
Ко угрози, одмах страда.

Кад се штите људска права,
Ту гра̋ница̋ нигде нема,
Ни народа, ни држа̋ва̋,
Ни прописа, ни система!

Стишај срце, душу смири
И опиј се земном стравом,
Јер свуда се брзо шири
Право да се нема право.

Не верујеш? Чик исажи
Љубав према своме роду!
Сад правило трампе важи:
Родна грудa за слободу.

септембар 2007.

ПОТЕРА ЗА МИЛАДИНОМ

(Поводом „Случаја Миладин Ковачевић“)

Америку тешки јади муче:
Сенатори пишу Кондолизи
Да се Србин, због кафанске туче,
Испоручи америчкој бризи.

Миладине, нарав ти је лоша:
Са два своја муслиманска брата
Претук'о си Брајана дрогоша,
Који цуре за задњицу хвата.

Зар не видиш да ће од једрине
Да ти пукне та мајица црна?
Од сада ћеш, црни Миладине,
Бити мањи од маковог зрна.

Мало вреди што си побегао
Без пасоша у земљу Србију.
Камерон се у потеру дао,
А конзуле по ушима бију.

Кауција јесте положена,
Али немој да полагеш наде.
Постао си, због српскога гена,
Приоритет америчке владе.

А то значи да заштиту немаш,
Поготово не у смислу правном.
Или ти се изручење спрема,
Ил' ће да те киднапују јавно.

Бој се више од зла домаћега!
Вазда више потурице грде.
Коме Устав лежи испод свега,
Трагови му нечовештвом смрде.

јул 2008.

ДУХ ОЛИМПИЗМА

Прожети смо духом олимпизма.
Наша срца греје вечни пламен
глобализма и мондијализма;
пет кругова – то је српски знамен!

Симболика првог, плавог круга
везана је за наш народ цели.
Под стегама зеленашког дуга
добрано су Срби – помодрили.

Црним кругом даје се на знање:
рода мало, гаврана све више.
Гробља пуно, а ђака све мање;
Србима се опет црно пише.

Са црним се круг црвени сплиће,
предсказује непосредну претњу
да крваво опет по нас биће –
хоће да нас склоне као сметњу.

Круг зелени и круг боје жуте
постављени к'о вечни обручи;
симбол мука и невоље љуте,
тешког једа и отровне жучи.

Пет кругова Србе окружују,
олимпијско гесло промовишу:
Да се Срби баш нигде не чују,
и да Срби престану да дишу.

Да би стање верно приказали,
чет'ри круга нама недостају.
Сви на свету коначно би знали
шта је живот у српскоме Рају.

август 2008.

КРИЗОВАЊЕ

Много одговора, а ниједан близу
на питање: ко је крив за светску кризу?

Банке, и резерве, пребогати Север,
фондови, масони, Ротшилд и Рокфелер...

У „Групи двадесет“ и „Билдерберг клубу“
нађоше да криза иде своме рубу.

Стари Маркс би рек'о: ништа не помаже,
јер се криза скоро цели век одлаже.

Одлаже се криза на начин вештачки,
па се прибегава сукобу, и пљачки.

Пригушена криза када ескалира,
она последице по свом ћефу бира.

Моћници задрхте, апетите смање,
јер им сила бива слабо поуздање.

Медијски магнати и ратни хушкачи
спознају да јачи самог себе тлачи.

Булумента смешна по свету се скита
оплакујућ' тешки живот без профита.

Ништа гаранције, ништа пропаганда:
најebала најзад финансијска банда!

Тако им и треба, јер кад правиш срање
мораш бити спреман и на кризовање.

А срала су дуго монетарна браћа,
па им се „производ“ све на уста враћа.

Много одговора, само један прави:
ко се кризом бави, говнима се дави!

август 2009.

ВАКЦИНА

Обавезу кад прогласе
да примим вакцину,
ја ћу капут тада на се -
одох у планину!

Као - хоће да ме штите
од свињскога грипа...
Идем међу јеле вите,
где снег здраво сипа.

Отрову се не дам вашем,
што се давно справља.
Нећу да ме gripом плаше
профитери здравља!

Нека одмах скончам тамо,
муке на мах скратим!
Боље и то, него срамом
да ми лице пламти.

Није тиква ова глава!
Нисам ја магаре!
Нећу да вам увећавам
профит, лопуждаре!

октобар 2009.

ЗАМОРЦИ

Заморци смо још одавно,
испитују све на нама,
па нас дрско лажу јавно
без иједне трунке срама.

Равнодушни према нашем
крвотоку, ткиву, месу,
хоће да нас све застраше:
"У вашем је интересу..."

Заразне се болештине
из "кухиња" шире, сине!
Када неко данас кине,
никад није због истине.

Имунитет се "поправи"
тек за један вид болести.
Већ наредни вирус слави
што ће много нас одвести...

Организам стално слаби,
вирус јача, себе мења.
У напрстак дух се саби,
за истином нема хтења.

Још успео нико није
да из злога добро створи.
Само зло се у злу крије,
жељно људе да покори.

На покорност научени
(деценије су за нама),
примићемо, благо мени,
све што пени у иглама.

новембар 2009.

ЛАЖ

Лаж је да сам жив.
Лаж је да сам мртав.
Лаж је да сам крив.
Лаж је да сам жртва.

Лажан змијин свлак.
Лажна душа чиста.
Лаж је да је мрак,
лаж да сунце блиста.

Лаж је кружни ток.
Лаж је да све стоји.
Лаж је овај срок,
лаж да лаж постоји.

децембар 2009.

ЈОШ ЈЕДНА О ГРИПУ

Кад размислим мало боље,
све ми нешто буде жао:
Зашто нисам драге воље
за вакцину руку дао?

Насмејаних кад се сетим
посланика, министара,
доктору бих да полетим,
за цепљење препун жара!

Заврнуле мудре главе
и поштење, и рукаве.
На екрану стално чуче,
вакцину да препоруче.

Јавио се Волфганг Водарг,
корупцију разоткрио.
Рокфелер у лицу модар,
од муке се промокрио.

Откриле се радње мрачне,
и све тужба стиже тужбу.
Код нас не сме да се чачне
у здравствену тајну дружбу.

Осмислиће наша памет
нови намет на вилајет.
Повешће нас као стоку
ка Западу и Истоку.

јануар 2010.

О ЗЛОЧИНУ

Ниједан се злочин не исплати,
а привидна "добит" кратко траје.
То злочинац врло брзо схвати,
и судбином својом пример даје.

Злочин вечно да се памти треба
као мрља на својој савести,
јер злочинац у свакоме вреба,
чека кад ће на злочин навести.

И рђава помисао може
бити злочин, више него дело.
Тад се злочин чини испод коже,
последнице скрива спољње тело.

А највећи злочин је признање
да је злочин био, када није.
То признање ставља нам на знање:
прави злочин може да се скрије.

Када лажни злочин признаш лажно,
лажно живиш, и лажи се дивиш.
Само једно постаје ти важно:
без основа да себе окривиш.

Ако једном таквом мазохисти
препустимо да признања даје,
Христ и Јуда постали би исти,
почетак би прозвао се крајем.

Ни по јада, да на себе прима
мазохиста грех лажног признања;
цели народ да испашта има
то што њему у глави одзвања!

јануар 2010.

БОРБА ПРОТИВ ПУШЕЊА

Све је добро на овоме свету,
све остало паше нам и штима,
па је зато свуда на тапету
уживање дуванскога дима.

Сиромаштво кад држава прави
то су сасвим оправдане ствари,
јер у нашој свеправној држави
потрошња је та што људе квари.

Место борбе против беле куге,
обрачун нам сада следи плански -
да се прогна са земљине кугле
упаљени производ дувански.

Није страшна црна корупција,
ни пљачкашко приватизовање,
па ће сила многих инспекција
да **пушаче** приведе на клање.

Доста приче око сателита,
куповине живих одборника -
од сад нико за то да не пита,
већ **пушаче** потајно да слика.

Па држава кад се обогати
од наплате прописаних казни,
и последњи пушач ће да схвати
шта постиже џеповима празним.

јун 2010.

БАЛЕГАРИ – КОТРЉАНИ

Балегари – котрљани,
стигоше вам црни дани!

Деценију, више-мање,
траје ваше котрљање.

Чекали сте с пуно вере
шта вам Запад изасере.

Котрљасте целог дана
меке кугле од гована.

Посао вам добар био -
неславно се завршио!

Своје дупе Запад греје,
болује од дијареје.

У заходу Запад чучи,
са проливом муку мучи!

Ех, да ми је само знати:
Шта ћете сад котрљати?

Балегари – котрљани,
стигоше вам црни дани!

јануар 2011.

**БИЋЕ СВАШТА,
СЛУТИМ,
ЈЕР СРБИЈА
ЋУТИ!**

БРАЋА ПО НАМЕРИ

Посланици, стао брат до брата,
од почетка својега мандата
намерили да морал избришу
и насилно буџет дефлоришу.

Посланици, по намери браћа,
светлог лика и срозаних гаћа,
пред народом накану не крију:
Хоће грдне плате, и пензију!

К'о некада славна шеста личка
смело ступа чета посланичка
под барјаком којим сваки се дичи,
препорука што га устоличи.

Али борце спопала је редња –
закони су брига им последња.
Хоће да се накапиталишу,
а закони нек' се сами пишу!

Посланици, црни угурсузи
пред којима част предака пузи,
азил праве од народне беде
да пред собом мало више вреде.

Кукавице из орловог гнезда
винуле се до блиставих звезда
па одозго по народу каке,
шаљући му тако срећне знаке.

децембар 2004.

ЧИСТА ПОСЛА

Овде нису посла чиста,
Никако да сване.
Говна мање-више иста;
Смрди на све стране.

Ко с говнима посла има,
Да рачуна мора
С непријатним мирисима
И ефектом твора.

Смрадна тела скупљају се,
Усмрделе душе.
У лажима купају се,
Да се не угуше.

Треба чисто стање кожно
Медији да виде -
Своје руке перу сложно,
Да им шаке бриде!

Кад се мало занемогне,
Ни то проблем није:
Свако хоће да помогне,
Рука руку мије.

Трљају се браћа знана
У смрдљивој јави,
А не знају – од гована
Пита се не прави!

март 2006.

ВАН ЕВРОПЕ БУЋАВА СРБИЈА

(Препев песме «На крај села чађава механа»)

Ван Европе буђава Србија,
опа бато,
њоме влада лоповска братија,
опа бато.

Покрадена
Србија је страшно,
то је кућа
лопова са машном.

Из Србије заувек одлазим,
опа бато,
амбасаде стално обилазим,
опа-бато.

Лево – десно,
нигде немам среће.
Ој, животе,
што ме нико неће?

Где државе, ал` се накривила,
опа бато,
пред народом својим зажмирила,
опа бато.

А уши је
сасвим заклопила,
срам је било –
к` о да се пропила!

Властодршци, да им јебем оца,
опа бато,
све скупљено с коца и конопца,
опа бато.

Сви су сложни
у глемој крађи...
Зато, брале,
одавде изађи!

новембар 2007.

НОВА ВЛАДА

Благо нама! Сунашце се рађа,
Па се нова пробудила нада:
Формира се, после много свађа,
Социјално одговорна влада.

Преговори уродили плодом,
Сви ресори подељени брижно.
До јуче је под небеским сводом
Помирење било недостижно.

Сад се мире и мртви и живи.
Прогонитељ гањане целива;
Они други више нису криви
Што првима све се лоше збива.

Призивање бомби се опрашта;
Праштају се октобри, и банке.
Опростиће свакоме и свашта
Социјално одговорне странке.

Болови се болују једнако.
Исти аршин, једначита цена.
Због напретка, одлучно и лако,
Декретом је прошлост забрањена.

Нешто ипак за свагда остаје:
Хаг и Кипар – трајна одредишта.
Кад се узме, онда се и даје,
А даће се и кад нема ништа.

Благо нама! Са поретком новим
Србија се будућности креће.
Отворени приступни фондови,
Само Срба нигде бити неће.

јун 2008.

БОЛ И УТЕХА

Бол властити сваког од нас тишти,
Мука често људски образ мења,
Али чемер не сме да уништи
Перспективу вечног помирења.

Ви који сте пуштали балоне
Кад ономад сконча сужањ хашки,
Сада треба да љубите оне
Што посташе од црвених – нашки.

А ви који спремно наздрављасте
Кад смакоше премијера дичног,
Нек' у вашим срцима сад расте
Демократска љубав безгранично.

Болови се мере врло тешко,
На кантару лични бол претеже,
Зато треба гледати са смешком
На све лепо што вас сада веже.

А вежу вас изнутра и споља,
Никад јаче нису биле нити.
Високих је господара воља
Да сви вуци најзад буду сити.

Тек – стадо ће опет бити стадо.
Поново ће допустити стрижу,
И блејаће с пробуженом надом
Да ће лепши дани да се нижу.

Баш је лепо живети у нади!
Баш је лепо помирити боле!
Помирење праву љубав гради,
Помирени могу да се воле.

јул 2008.

ИЗБОР НАРОДНИХ ТРИБУНА

Ој, Бога вам, народни трибуни,
што дижете дреку и галаму?
Памет вам се против себе буни,
ваше речи даве се у сраму.

Речник мршав, а дебео образ,
плитко чело, а језик дугачак...
Сви трепћете на властити одраз
к'о сланину кад угледа мачак.

Да је народ знао кога бира,
пошао би спремно у сеобу
да не слуша банду како свира,
да не гледа расап, и деобу.

Одвојити жито од кукоља,
то се овде савршено прави:
само пустиш да страначка воља
кандидате на листе постави.

Нема везе кога заокружиш,
којој листи поверење пружиш –
сваки избор у Србији служи
да се кукољ међусобно дружи.

Зато браћо, невољни бирачи,
транспарентно своју вољу дајте:
чим се неко на листу прикачи,
усраном га мотком васпитајте!

За будуће нек' извуче наук,
нек' се плаши, и избора мане,
па ће народ да постане баук
за све такве, "Богом изабране".

септембар 2008.

ПРИЛИКА

У Србији прилика се ствара
кад дотераш цара до дувара!

Од чекања много вајде нема,
време нову неприлику спрема.

Кад се царе уз дувар прилепи,
од народа почиње да стрепи.

Јер ће народ тада запитати:
"Царе, царе - колико је сати?!"

април 2009.

ИМОВИНСКА КАРТА

Не бих знао колико је шкарта,
да не стиже имовинска карта!

Владарима капу ћу да скинем:
Нити куће, нит' уштеђевине!

Ал' ме брзо стиже талас страха:
све сиромаси до сиромаси!

Буџет мора да постане шири,
социјалну помоћ да подмири.

Нек одвоје грађани од уста,
да нам кућа не постане пуста.

И министри по Европи просе,
због дечице, ем голе, ем босе.

Нема лове, чак ни од тајкуна
за опстанак народних трибуна.

Држе шешир страначки прваци,
милостиња ту да се убаци.

Директоре јавних предузећа
социјална снашла је несрећа.

Судбина је стигла јоште гора
председнике управних одбора.

Боже драги, погледај са неба -
агенције немају за 'леба!

Председника државе ми жао -
социјални случај је постао!

Милосрђе нека се пробуди,
за спасење сиромашних људи!

Зато, браћо, колико нас има:
Уделимо помоћ сиротима!!!

јун 2010.

НАД КРАЉЕВОМ ДВЕ СКУПШТИНЕ СТОЈЕ

Над Краљевом
две скупштине стоје,
свака има
одборнике своје.

Краљево нам
вреди за два града,
па се зато
прави дупла влада.

За прелазак
паде грдна лова,
по систему
спојених судова.

Запосле ти
најближу родбину -
зато људи
за мандате гину!

Неком паре,
неком запослење,
да се види
морал и поштење!

Одборничка
то је права срећа:
пробирају
јавна предузећа!

Одборничке
то су слатке муке:
ил' посао,
ил' новац на руке!

Над Краљевом
прави се рација,
а над крађом -
легализација.

јун 2010.

ПОД ШЉИВОМ

Било неком право, или криво -
имаћемо седницу под шљивом!

Баш је лепо, јутром и поподне,
Под гранама воћке благородне.

На дрво ће, по личноме хтењу,
говорници да се редом пењу.

Ко вештину за пентрање нема,
може башка у хладу да дрема.

Ако птица на гранчицу слети,
то ће сабор овај да посвети.

Биће срећан и одборник сваки
кад са гране птица га покаки!

јул 2010.

МЕНАЖЕРИЈА

Лопуже су и дебили
цело Српство поробили.
Вазда нама здрави били,
дабогда се 'иљадили!

Безрепа се ситна стока
окренула од истока.
У мозак нас здрави кока,
западног се држи тока.

Јајаре су и говеда
похарчиле све од реда.
Што је већа српска беда,
њима расте улив меда.

Килави су Радовани
у Србији богомдани.
Издају на свакој страни,
бахати и разуздани.

Намерне су ове свиње
да нас муче, да нас киње,
да поруше све светиње...
Срећно било, проклетиње!

Одлучне су хладне змије
да све оде из Србије,
да се НАТО барјак вије,
да живота овде није!

Мајмунска се породица
докопала свих столица.
Ко из неког црног вица,
кезе нам се гадна лица.

август 2010.

НЕМА
МНОГО НАДЕ
УЗ ТАКВЕ
ГРОМАДЕ!

ПРОКУРАТОР

Кад су народ цели
ставили на муке,
наш Пилат весели
крвљу опра руке.

Кад су пуно ведро
наточиле очи,
наш Понтије штедро
обе шаке смочи.

Кад су хладним знојем
налили бакраче,
у њих Пилат своје
ручице замаче.

Стидите се зато,
јер причали ви сте
како Прокуратор
нема руке чисте!

март 2005.

НАТА ШТО КАНДИШЕ

(Препев песме «Млада партизанка»)

Ната Што Кандише снимак пустила,
У септичку јаму себе спустила.
Хај, нек се чује, чује,
Хај, нек се зна,
Да је Ната Што Кандише
Снимак пустила!

Ната Што Кандише жртве бројала,
Над костима песму своју појала.
Хај, нек се чује, чује,
Хај, нек се зна,
Да је Ната Што Кандише
жртве бројала!

Ната Што Кандише свима судила,
Поповима јадним браде смудила.
Хај, нек се чује, чује,
Хај, нек се зна,
Да је Ната Што Кандише
Свима судила!

Ната Што Кандише свуда стизала,
И кржаве руке страсно лизала.
Хај, нек се чује, чује,
Хај, нек се зна,
Да је Ната Што Кандише
Свуда стизала!

Ната Што Кандише јаму копала,
Србима се рупа много допала.
Хај, нек се чује, чује,
Хај, нек се зна,
Да је Ната Што Кандише
Јаму копала!

август 2005.

НАДЖЊЕВАЊЕ

Гађали ме из оружја разних,
Рањавали и душу, и тело.
Ти ме, Дано, понајвише рани;
Разочаран, сада шмрчем бело.

– А зашто си нарав променио
После много претрпљеног бола?
Ил' си такав од почетка био,
Од Титовог козарачког кола?

Заборављаш кад нас приведоше,
Од батина силних оплавише...
Прекори ме твоји изједоше,
И ја више не могу да пишем!

– А што ниси написана дела
У реалност фино преточио,
Него си се, вода те однела,
Уз крвнике наше подбочио?

Јао мени! Што, за име света,
Да ме прати црна магистрала?
Опростићу што сам био мета,
Опростићеш и ти, Богу хвала!

– Хоћу, хоћу! С тобом ћу се најзад
Опростити трајно и без мука,
Па кад опет у невољу зглајзаш,
Пружиће се левичарска рука!

Слушај, жено, немој да си глупа:
Започнимо љубав из почетка,
Да напоскон осетимо скупа
Благодати новог поретка!

– Збогом, збогом! Путуј, игумане,
Манастири сви су порушени.
Брзо ћеш се присетити Дане,
Сетићеш се и савета њених!

јул 2008.

НЕВЕРНИ ТОМА

Попут свога библијског парњака,
наш је Тома прилично скептичан.
За њега је завет само цака,
васкрсење Шешеља тек – прича.

Ал' је Тома пуне европске вере –
Споразуму бескрајно је одан.
Једни кажу да се тако пере,
други кажу да је Тома продан.

А трећи га са дивљењем следе.
Широм своја отварају врата
да се запад у куће уведе,
и да приме источнога брата.

Тадић, Веља, и смркнути Воја,
сви страхују за бирачко тело:
Тома прави нову странку, која
шије ново – цареве одело.

Крој модеран, на западно вуче,
материјал источнога ткања...
Кад одело Србија обуче,
биће већа, чак и кад је мања.

септембар 2008.

ГОСПОДИН ЧЛАН

Еј, да ми је, јој, да ми је
да ја биднем члан Партије!
Постао бих много славан,
и бијо бих уважаван.

Кад се неко зивље „другом“,
то се каже са поругом.
Ондак боље звучи, сине,
кад те вичу „господине“.

Немам звање, немам знање,
ал' госпоцко ми држање!
Немам школу, радног стажа,
данаске је то гњаважа.

У Партију кад улегнем,
тек ћу себе да затегнем,
тек ћу себе да уфирцам,
така ти је моја жица!

Партија ће ме запосли,
што приличи ваком гози.
Партија ће ме подржи
па ће биднем од свих бржи!

За почетак ће се сликам
за будућег одборника.
Ондак да ме, нема збора,
преметну у директора.

Па ће возим кола скупа,
не се тржем кад ги слупам.
Па ће пијем скупа пића,
за бакшиш ће иде сића.

Знаде чак и глупа крава –
партиска нам је држава.
Бидне лепо свакој вашки
кад се ради партиашки.

Неће да ме гону суцки
кад упрскам нешто љуцки.
Неће да ме фата језа
од рачуна и пореза.

Еј, да ми је, јој, да ми је
да ја биднем члан Партије!
Са партиску ми државу
сви се редом заебаву!

март 2010.

ПОЗИВ НА АКЦИЈУ

(стенограм)

Стојим храбро крај клизишта,
не може ми нико ништа!

На радове зовем јавне
све потомке наше славне.

Из кафића да изађу,
на клизишту да се нађу.

Силан бедем да направе,
силом Ибар да престраве.

С акцијама нема среће,
само радне пропаст' неће.

Краљевчане сада зовем
у редове Борисове.

И локалне позвах власти -
обала се мора спасти!

Кад се паре обезбеде,
тад радови прави следе.

Неће буџет бити скроман,
са продајом „Телекома“.

Отклониће ова глава
последнице од поплава.

Србија ће у те дане
радни логор да постане.

Искуства су мени драга
свих логора и гулага.

Да кренемо с мртве тачке,
поделићу радне значке.

Крај мене ће да се слика
власник значке ударника.

Будак, ашов и лопата
оружја су новог рата!

мај 2010.

ЈЕЗИВО

(Препев песме ЦРВЕНО по С. Хомену)

Језива је жеља што кипи у нама;
језива је влада, што буџет пролама,
језива је наша проевропска шала,
језив нам је барјак са педерског бала,
језива је мржња у нашим грудима,
па и гнев је језив, што нас обузима.
Хулигани, чујте – не треба вам крити –
И освета наша језива ће бити!

октобар 2010.

КОКОШ

У животу није баш све тако црно:
И ћорава кока кљуцне неко зрно.

А наша се кокош орлушином прави,
Па нас редом серка и кљуца по глави.

Кликће са висина, шири своја крила,
У сенци се њеној Србија сакрила.

Када снесе јаје, догађај прослави,
Не хајући што је снела мућак прави.

Али тамо где је сва сила притисла
Ћутала је кокош, јадна и покисла.

Скупила је крила и спустила главу,
Проклињући судбу и бездушну јаву.

И не треба нико да је очерупа –
Од такве кокоши не ваља ни супа!

октобар 2010.

КАРЛЕУША

Кад Србију покрила је тмуша,
изненада бљесну Карлеуша!

Напумпана спреда и позади,
она Другу Србију нам гради.

Карлеуша књиге ретко чита,
ал' се зато за будућност пита.

Карлеуши чланке други пише,
јер се речи са њом завадише.

Посвађану с речима и умом,
спроводе је скамењеном шумом

да образац понашања пружи,
и Србију што више наружи.

Карлеуша за то има дара –
то нам јемчи Светислав Басара.

новембар 2010.

МИЋУН И ЦЕНЗУРА

Стара љубав заборава нема,
зато Мићун цензуру нам спрема.

Хоће чича Србија да ћути,
и да буде подвучена жутим.

Мало жутим, мало и црвеним,
и да стално пред Западом шени.

У јазбини штекће стари лисац,
доста му је неког „Атлантиса“.

Мајмуни му штектај прихватише,
па „Атлантис“ не постоји више.

Слобода се закива у буре,
нема правде, ал' има цензуре.

Над Србијом свићу црни дани
кад се пита Мићун Једнострани.

Демократе под Брозовом сеном
процењују шта је примерено.

Нови жреци с коца и конопца
следе завет свог духовног оца:

Србију ће, понижену, саму,
да стровале у септичку јаму.

април 2011.

ОД ИСТОГ АУТОРА

**Ником ништа, афоризми са карикатурама Миланка
Каличанина, 1998.**

Рађење о глави, сатиричне песме), 2002.

**Мртва тачка, афоризми у истим корицама са
књигом Цукеле мира Димитрија Јовановића, 2005.**

**Цепање по вертикали, афоризми у истим корицама
са књигом Пре него се све погази Димитрија
Јовановића, 2011.**

САДРЖАЈ

ОЈ, ЧОВЕЧЕ, НЕ БУДИ ГОВЕЧЕ - СТИЖУ ЗНАЦИ, ПА ЈАРАМ ОДБАЦИ!

Карађорђе	7
Цвеће	8
Српска белегија	10
У памет се!	11
Невидљиви	13
Сагласност	15
Очистимо Србију!	16
Последња одбрана Ибра	18
Беда	20
Спас од непогоде	21

БЕЗ ИЈЕДНОГ ИСПАЉЕНОГ МЕТКА, ДОПАШЋЕМО НОВОГА ПОРЕТКА!

Људска права	25
Потера за Миладином	26
Дух олимпизма	28
Кризовање	30
Вакцина	32
Заморци	33
Лаж	35
Још једна о грипу	36
О злочину	37
Борба против пушења	39
Балегари - котрљани	40

БИЋЕ СВАШТА, СЛУТИМ, ЈЕР СРБИЈА ЋУТИ!

Браћа по намери	43
Чиста посла	44
Ван Европе буђава Србија	45

Нова влада	47
Бол и утеха	49
Избор народних трибуна	51
Прилика	53
Имовинска карта	54
Над Краљевом две скупштине стоје	56
Под шљивом	58
Менажерија	59

НЕМА МНОГО НАДЕ УЗ ТАКВЕ ГРОМАДЕ!

Прокуратор	63
Ната Што Кандише	64
Наджњевање	66
Неверни Тома	68
Господин члан	69
Позив на акцију	71
Језиво	73
Кокош	74
Карлеуша	75
Мићун и цензура	76

<i>Од истог аутора</i>	77
------------------------	----

